

РЕШЕНИЕ

№ 23292

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 13.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **2178** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

Образувано по жалба с вх. № 328600-11648/13.02.2026 г. по описа на Главна дирекция "Национална полиция" депозирана от Н. Р. Е.. ЕГН [ЕГН] чрез адв. П. С. Д. от САК срещу заповед рег. № 32863-5/05.01.2026 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП), относно отказ за снемане на полицейска регистрация № 4039/20.06.2008 г. по описа на РУ С. - ОДМВР С..

В жалбата се сочи, че оспорената заповед е издадена при нарушаване на материалното законодателство и неспазване на процесуалните разпоредби. Оспорващият се позовава на практика на ВАС, като се изтъква, че извършената от административния орган проверка за необходимостта от заличаване на полицейска регистрация трябва да бъде обективизирана в крайния акт – в случая оспорената заповед и да са част от мотивите на органа за издаването му. Жалбоподателят счита, че оспореният акт е издаден при нарушение на чл. 59, ал. 2 АПК, което е довело до нарушаване правото на защита и води до нищожност на акта. Твърди се, че липсва конкретен анализ на фактите, а органът е посочил бланкетно предвидените в националното законодателство основания по чл. 68, т.6 ЗМВР. Посочва, че оспорената заповед противоречи на практиката на СЕС и излага подробни мотиви относно необходимостта от обосноваване на необходимостта от съхранение на личните данни и извършването на периодична проверка дали това съхранение е все още необходимо. Твърди се липса на мотиви в оспорения акт и анализ на всички релевантни факти и обстоятелства. Моли съда оспорената заповед да бъде отменена като

незаконосъобразна. Претендират се неправените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващият Н. Р. Е. се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и насочва вниманието на съда към цитираното в жалбата решение на СЕС. Представя списък на разноски.

Ответникът - директор на главна дирекция „Национална полиция“ ГДНП изразява писмено становище за неоснователност на жалбата . Не се представлява в съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 76-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

С оспорената по делото Заповед № 3286з-5/05.01.2026г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ е постановен за отказ за снемане на полицейска регистрация № 4039/20.06.2008 г. по описа на РУ С. - ОДМВР С. по постъпило заявление (вх. № 338400-12697/31.07.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР) от Н. Р. Е., ЕГН [ЕГН]. с което е направено искане за снемане на полицейска.

За да издаде процесния отказ, в мотивите на спорната по делото заповед, директорът на ГДНП, комисар В. е посочено, че от директора на ОД МВР- С. е постъпило мотивирано предложение с рег. № 517р-15232/25.10.2024г. за отказ от снемане на полицейска регистрация № 4039/20.06.2008 г. по описа на РУ С. - ОДМВР С. . За произнасянето по молбата с процесната заповед са изложени данни във връзка с деянието и осъждането на оспорващия, а именно:

Установено е, че Н. Р. Е. има извършени дванадесет полицейски регистрации по смисъла на чл. 68. ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи. В оспорената заповед е разгледано искането само по отношение на полицейска регистрация № 4039/20.06.2008 г. извършена на лицето в РУ С. - ОДМВР С.. Останалите, изброени в заповедта полицейски регистрации, извършени на Н. Р. Е. са предмет на произнасяне с друг административен акт на ГДНП/ Заповед № 3286з-22/07.01.2026г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ / различен от настоящата заповед.

Н. Р. Е. има извършена в РУ С. - ОДМВР С. полицейска регистрация № 4039/20.06.2008 г. за деяние по чл. 325. ал. 1 от НК, по ДП . 191/2008 г. на РУ С., пр. пр. № 536/2008 г. на ТО С. - РП К., протоколно определение № 5 от 15.01.2009 г.. постановено по НОХД № 519/2008 Сливнишкият районен съд, 3-ти състав, одобрява постигнатото споразумение между страните по силата на което признава Н. Р. Е. за виновен в това. че на 15.12.2008 г., око. 03.00 ч. в [населено място]. Софийска област, в ресторант „Жарковата къща“, е причинил средна телесна повреда на пострадалото лице, изразяваща се в счупване на носните кости, довело до деформация на носната пирамида и затруднение на носовото дишане, като увреждането причинило на пострадалия постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, поради което и на основание чл. 129. ал.

1, вр. ал. 2. вр. чл. 54 от ПК го осъжда на 5 (пет) месеца „лишаване от свобода“. Съдът признава Н. Р. Е. за виновен в това, че на 15.12.2008 г. около 03.00 ч. в [населено място]. Софийска област в ресторант „Жарковата къща“ извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и представляващи явно неуважение към обществото, а пред ресторанта е отправял обиди и псувни към полицейски служители на РУ С., като деянието се отличава с изключителен цинизъм и дързост и извършено повторно, след като е бил осъждан с влязла сила на 09.02.2005 г. присъда по НОХД №4741/2004 г. на Софийски районен съд (СРС) за друго престъпление по чл. 325. ал. 2. пр. 3-то. в ал. 1 от НК, като на основание чл. 325, ал. 3, пр. 2-ро. вр. ал. 2. вр. ал. 1. вр. чл. 28. ал. 1 от НК. в чл. 55. ал. 1. т. 1 от НК. го осъжда на 5 (пет) месеца „лишаване от свобода“. Съдът ОПРЕДЕЛЯ НА Н. Р. Е. на основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 от НК. най-тежкото от така определените наказания, а именно 5 (пет) месеца „лишаване от свобода“. Отлага на основание чл. 66. ат. 1 от НК изпълнението на така наложеното наказание от 5 (пет) месеца „лишаване от свобода“ за срок от 3 (три) години, считано от 15.01.2009 г. Приспада на основание чл. 59. ал.1. от НК времето, през което спрямо подсъдимия е била взета мярка за неотклонение „задържа“ под стража“, а именно от 23.06.2008 г. до 30.06.2008 г. Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест. Считано от 16.01.2017 г. Н. Р. Е. реабилитиран по НОХД № 519/2008 г. по описа на РС С., на основание чл. 88а от НК. Формиран е извод, че прекратяването на делото при сключване на споразумение не е сред изброените основания за снемане на полицейска регистрация по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, включително и при реабилитация.

В мотивите си органът е посочил, че „в случая е налице необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, включително при извършване на тяхната оперативно-издирвателна дейност“, както и че данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния, опасни за обществото.

Посочил е още, че въз основа на справка изготвена за настоящото произнасяне, Н. Р. Е. има профил на извършител на множество престъпления от общ характер, за които срещу него са образувани и водени множество досъдебни производства.

Като мотив за постановяване на отказ, органът е посочил още, че в случая е налице необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, включително при извършване на тяхната оперативно-издирвателна дейност по чл. 8. ал. 1 от ЗМВР. осъществявана на основание чл. 6. ал. 1, т. I от същия закон. Данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния, опасни за обществото.

Оспорената заповед е постановена на правно основание чл. 68, ал. 6 ЗМВР, както и съображение 27 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. и съображения 54, 55, 61, 66, 67 и 68 от Решение на съда на ЕС (голям състав) от 30 януари 2024 г., по дело № С-118/22 г.

Оспорената заповед е връчена на Н. Р. Е. на 30.01.2026г.

Жалбата е депозирана до съда на 13.02.2026 г., чрез директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с оглед на което жалбата е в срок и съдът дължи произнасяне по

същество.

За компетентността на директора на ГДНП да издаде оспорената заповед, е представена Заповед № 8121-267/10.03.2015 г. /л. 8/ на министъра на вътрешните работи, съгласно която директорът на ГДНП е оправомощен на основание чл.68, ал.6 вр. чл. 29, ал.1 и чл.33, т. 9 ЗМВР да издава заповеди за снемане на полицейската регистрация.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата по делото е процесуално допустима и съдът дължи разглеждането ѝ по същество.

Предвид представената Заповед № 8121-267/10.03.2015 г. /л. 8/ на министъра на вътрешните работи, то директорът на ГДНП е компетентен да издава откази за снемане на полицейска регистрация по чл. 68, ал. 6 ЗМВР да издава заповеди за снемане на полицейската регистрация и оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Неоснователни са наведените в жалбата доводи за немотивираност на оспорения акт. Административният орган е изложил в заповедта фактическите и правни основания за издаването ѝ, съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Заповедта е издадена в писмена форма, съдържа от формална страна подробни фактически основания, както и правни такива, от формална страна са изложени мотиви - подробни данни за основанията на полицейската регистрация и изпълнителните деяния на оспорвания, изложени са и данни за съдебна реабилитация по чл. 88а, ал.1 НК по НОХД 519/2008 г. на РС - Сливница.

Българската държава е транспонирала Директива 2016/680 с разпоредбите на Закона за защита на личните данни(ЗЗЛД) - видно от чл.1, ал.2 и от § 1а. от ЗЗЛД ("и въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ, L 119/89 от 4 май 2016 г.)." В ЗЗЛД се съдържа специална Глава осма "Правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване“.

Що се касае до полицейската регистрация, съгласно чл. 68, ал. 1 ЗМВР, полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата по ал. 1, която се осъществява при условията на този закон (чл. 68, ал. 2). Според чл. 68, ал. 3 ЗМВР, за целите на полицейската регистрация полицейските органи: събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи (т. 1); дактилоскопират и фотографират лицата (т. 2); изземват образци за ДНК профил на лицата (т. 3). Според чл. 68, ал. 6 ЗМВР, полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на

оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато: регистрацията е извършена в нарушение на закона (т. 1); наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (т. 2); наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда (т. 3); лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание (т. 4); лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници (т. 5). Редът за извършване и снемане на полицейската регистрация се определя с наредба на Министерския съвет (чл. 68, ал. 7) - Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НРИСПР/, Обн., ДВ, бр.90/31.10.2014 г., в сила от 17.11.2014 г. Съгласно чл. 2, ал. 1 НРИСПР, полицейската регистрация е дейност по обработване на лични данни на лицата по чл. 3, която се осъществява при условията на Закона за Министерството на вътрешните работи с цел защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Данните от полицейската регистрация се съхраняват и обработват в информационните фондове на Министерството на вътрешните работи.

Процесният отказ касае единствено заличаване на полицейската му регистрация - основанието по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, за която без съмнение са приложими принципните положения по Директивата.

Безспорно е, че в настоящия случай не е налице нито едно от посочените в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация на жалбоподателя. Съгласно чл. 1, § 1 от Директива 2016/680, тази директива установява правилата във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване. Поради това полицейската регистрация на лице, доколкото се основава на данните за извършено престъпление и осъждането му и посоченото по-горе за данните, които се събират, съхраняват и обработват за такива лица, то попада в приложното поле на тази директива, съответно законосъобразността на процесната заповед следва да се преценява с оглед на относимите разпоредби на директивата.

С диспозитива на решението по дело С-118/22 г. СЕС постановява, че чл. 4, § 1, букви в) и д) от Директива 2016/680, разглеждан във връзка с чл. 5 и чл. 10, чл. 13, § 2, буква б) и чл. 16, § 2 и § 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Съгласно чл. 4, § 1, буква в) от Директивата държавите членки трябва преди всичко да

гарантират, че личните данни са подходящи, относими и не надхвърлят необходимото във връзка с целите, за които данните се обработват. Тази разпоредба изисква държавите членки да спазват принципа на "свеждане на данните до минимум" с оглед спазване на принципа на пропорционалност. По силата на чл. 4, § 1, буква д) от същата директива държавите членки трябва да гарантират също така, че тези данни се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субектите на данни за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които те се обработват. В чл. 5 от Директивата е предвидено конкретно задължение за държавите членки да определят подходящи срокове за изтриването на лични данни или за извършването на периодична проверка на необходимостта от тяхното съхранение. В чл. 8 от Директивата е установен принципът за законосъобразност на обработването, съгласно който то следва да се извършва въз основа на правото на Съюза или правото на държава членка и в изпълнение на задача, с която се преследват целите, посочени в чл. 1, § 1 от същата директива.

Съдът на ЕС в решението по дело C-118/22 на СЕС разглежданото решение в обобщение по т. 54- 56 приема следното: признава необходимостта от съхраняване на данни за полицейската регистрация след осъждането на лицата и дори след заличаването на осъждането от регистър за съдимост и отмяна на последиците от осъждането, предвид възможността тези лица да са замесени в престъпления, различни от тези, за които са били осъдени, или обратно, да бъдат оневинени чрез сравняване на данните, съхранявани от тези органи, с данните, събрани при разследването на другите престъпления; подобно съхранение на данни може да допринесе за постигането на целта от общ интерес във връзка със съображение 27 от Директивата; посочените данни по принцип могат да се считат за подходящи и относими във връзка с целите, за които данните се обработват, по смисъла на член 4, параграф 1, буква в) от Директива 2016/680. Според приетото в същото решение по т. 45 и т. 70, то чл. 5 от Директива 2016/680 оставя на държавите членки да решат дали да определят срокове за изтриването на личните данни или за периодичната проверка на необходимостта от съхранението им. Подходящите срокове за такава периодична проверка трябва (в съответствие с чл. 4, параграф 1, букви (в) и (д) от тази директива и в светлината на чл. 52, параграф 1 от Хартата) в крайна сметка да позволяват изтриване на разглежданите данни, когато съхранението ми вече не е необходимо.

По националното право за целите на полицейската регистрация не са установени законодателно подходящи срокове нито за периодични проверки, нито за заличаване на полицейската регистрация в контекста на чл. 5 от Директива 2016/680. Въпреки това, в контекста на цитираните изисквания по Директивата, в рамките на всяко производство по реда на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 18 от Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация, компетентният административен орган следва да извърши проверка за необходимостта от обработване на лични данни на заявителя в съответните хипотези, към датата на инициране на производството. Отказът за снемане на

полицейска регистрация ще бъде незаконосъобразен, ако не е извършена проверка за необходимостта от съхранение на данните в съответствие с чл. 4, § 1, б. "в" и "д" от Директива 2016/680. Едва след извършване на тази преценка органът може да даде отговор на въпроса необходимо ли е обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респективно ограничена. В този смисъл е и установената съдебна практика - например решение № 5668 от 30.05.2025 г. по адм. д. № 998/2025 г., V отд. на Върховния административен съд.

За целите на тази проверка органът следва да съобрази: характера и тежестта на престъплението, за което е осъдено лицето; настъпилата реабилитация; дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер; както и данните за личността на лицето, респ. рискът, който то представлява. Следва да бъде извършена съпоставка на важността на преследваната с полицейската регистрация цел в конкретния случай и спрямо конкретното лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, включително правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (т. 67 във връзка с т. 62 и т. 69 от решението по дело С-118/22 г. на СЕС), в контекст на баланса между обществения интерес, обосновава необходимостта правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация. Само при установен превес на обществения интерес към момента на извършената проверка над правото на субекта на данни да бъдат заличени съхраняваните данни, щом съхранението им вече не е необходимо, законосъобразно ще бъде постановен отказ за снемане на полицейска регистрация.

Що се касае до реабилитацията, то тя заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане (чл. 85, ал. 1 НК), но не е абсолютно основание за снемане на полицейската регистрация, която следва да разглежда не от гледна точка на последиците от осъждането, а от гледна точка на обработването на лични данни за целите на противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Само на основание изтеклият период от извършване на деянието не може да се преценява отпаднала необходимост от специфичните данни за осъденото лице за целите на оперативно-издирвателната дейност по чл. 8, ал. 1 ЗМВР, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

В оспорената заповед органът се е позовал на съображение 67 от решението на СЕС, като видно от преписката и от мотивите са извършени действия по чл. 19, ал. 6 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация – по служебен ред са изискани документи, удостоверяващи наличието на основание по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, както и справка за съдимост на регистрирания – Н. Р. Е. /л. 37-

41/.

Изложени са подробни мотиви за установените данни за извършените престъпления и личността на извършителя, основани на данните по наказателното дело . Преценени са естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено, контекстът, в който е извършено, профила на осъденото лице. Въз основа на тези данни е формиран извод за необходимост от продължаване на полицейската регистрация.

Видно от приложените материали по НОХД № 519/2008г. по описа на РС – Сливница се касае за престъпления от общ характер т.е. с висока обществена опасност.

Този извод не се променя от настъпилата реабилитация по право, а съществуването на полицейската регистрация не може да се определи като прекомерно или неоправдано засягане на личния интерес на осъденото лице, противопоставимо на целта за защита на обществения интерес. Съгласно т. 61 от Решение от 30.01.2024 г. по дело № С-118/2022 г. на СЕС, същата не води задължително до снемане на полицейската регистрация, а е само индиция, че субектът на данни представлява по-малък риск.

В заповедта са обсъдени множеството противоправни деяния за които са налице влезли в сила присъди. В случая обаче осъждането на влязла в сила присъда за престъпления по НК е достатъчно основание да се приеме, че за целите на обработване на личните данни процесната полицейска регистрация, свързани с предотвратяване на престъпления, не са отпаднали.

Множеството предходни осъждания и обсъдените в оспорената заповед конкретни обсъждания по НОХД № 519/2008г. по описа на РС – Сливница са обстоятелства, които определят и високата степен на обществена опасност на деянията, предмет на престъпленията, във връзка с които е извършена полицейска регистрация на оспорващия, съответно определят личността му като рискова за обществото по отношение на противодействието на престъпността и опазването на обществения ред. Този извод не се променя от изтеклия период от осъждането, а наличието на полицейска регистрация не може да се определи като прекомерно или неоправдано засягане на личния интерес на осъденото лице, противопоставимо на целта за защита на обществения интерес. Само изтекъл период от време от осъждането не е достатъчен за да се приеме, че е отпаднала необходимостта от идентифицирането му, за целите, за които се създава полицейската регистрация на осъдените лица. Видно и от обсъденото за критериите, които следва да се преценяват, изведени от решението на СЕС, относими са обстоятелства, свързани със степента на

обществена опасност от извършеното противоправно деяние и необходимостта от опазване на обществения интерес, за разкриване и превенция на правонарушения. При преценката на тези критерии и конкретните обстоятелства, не се разкрива отпаднала необходимост от полицейската регистрация или друго основание за заличаването ѝ.

Релевантно е и , че обработването на данните във връзка с полицейската регистрация е единствено за целите по чл.27 от ЗМВР , те не са общодостъпни и в този смисъл не се засягат пряко правата на жалбоподателя.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е законосъобразен на основанията по чл.146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 102,25 евро юрисконсултско възнаграждение.

На основание изложеното и чл.172 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Р. Е., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. Д. от САК, срещу Заповед № 3286з-5/05.01.2026г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отказ за снемане на полицейска регистрация № 4039/20.06.2008 г. по описа на РУ – С. , ОДМВР – С..

ОСЪЖДА жалбоподателя Н. Р. Е., ЕГН [ЕГН] да заплати на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“, адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 102,25 евро деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд, преписи да се изпратят на страните.

